

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1310/2013

2013 m. gruodžio 17 d.

kuriuo nustatomos tam tikros pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl paramos kaimo plėtrai iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP), kuriuo iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1305/2013 nuostatos dėl išteklių ir jų skirstymo 2014 m. ir kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (ES) Nr. 1307/2013, (ES) Nr. 1306/2013 ir (ES) Nr. 1308/2013 nuostatos dėl jų taikymo 2014 m.

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

kaimo plėtros programas, ir dėl to patiriamos išlaidos turėtų būti atitinkančios paramos skyrimo reikalavimus nauju programavimo laikotarpiu;

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 42 straipsnį ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

(2) atsižvelgiant į esminį vietovių, kuriose esama didelių gamtinių kliūčių, ribų nustatymo metodo pakeitimą naujam programavimo laikotarpiui 2014 m. prisiimtų naujų teisinių išpareigojimų atveju neturėtų būti taikomas įpareigojimas ūkininkui toje vietovėje ūkininkavimo veiklą toliau vykdyti penkerius metus;

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

(3) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą pereinamuoju laikotarpiu, tam tikros išlaidos, patirtos įgyvendinant Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005, turėtų būti tinkamos finansuoti Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) įnašo lėšomis nauju programavimo laikotarpiu, kai dar reikia atlikti mokėjimus. Tai taip pat turėtų būti taikoma tam tikriems ilgalaikiams išpareigojimams pagal panašias priemones, numatytas Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2078/1992 ⁽⁴⁾, Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2080/1992 ⁽⁵⁾ ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1257/1999 ⁽⁶⁾, jeigu šioms priemonėms buvo teikiama parama pagal Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 ir dar reikia atlikti mokėjimus 2014 m. Siekiant užtikrinti patikimą finansų valdymą ir veiksmingą programų įgyvendinimą, tokios išlaidos turėtų būti aiškiai nurodytos kaimo plėtros programose ir įvairiose valstybių narių valdymo ir kontrolės sistemose. Siekiant be reikalo neapsunkinti kaimo plėtros programų finansų valdymo nauju programavimo laikotarpiu, pereinamojo laikotarpio išlaidoms turėtų būti taikomi naujo programavimo laikotarpio bendro finansavimo procentiniai dydžiai;

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1305/2013 ⁽²⁾, kuris turi būti pradėtas taikyti nuo 2014 m. sausio 1 d., nustatomos taisyklės, kuriomis reglamentuojama kaimo plėtrai skiriama Sąjungos parama, ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 ⁽³⁾, nedarant poveikio tolesniam reglamentų, kuriais įgyvendinamas tas reglamentas, taikymui, kol jie bus panaikinti. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas perėjimui nuo galiojančių Reglamente (EB) Nr. 1698/2005 numatytų paramos schemų prie naujos teisinės sistemos, taikomos programavimo laikotarpiu, kuris prasideda 2014 m. sausio 1 d. (toliau – naujas programavimo laikotarpis), turėtų būti priimtos pereinamojo laikotarpio taisyklės, kad būtų išvengta sunkumų arba vėlavimo teikiant paramą kaimo plėtrai, kurie gali atsirasti dėl naujos kaimo plėtros programos priėmimo datos. Dėl tos priežasties valstybėms narėms turėtų būti leidžiama 2014 m. ir toliau prisiimti teisinius išpareigojimus dėl tam tikrų priemonių pagal savo vykdomas

(4) atsižvelgiant į kai kurių valstybių narių vis dar patiriamus didelius sunkumus finansinio stabilumo požiūriu ir siekiant perėjimo nuo dabartinio programavimo laikotarpio prie naujo programavimo laikotarpio metu sumažinti dėl tų sunkumų atsiradusias neigiamas pasekmes,

⁽¹⁾ OL C 341, 2013 11 21, p. 71.

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis ir panaikinant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 487).

⁽³⁾ 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai (OL L 277, 2005 10 21, p. 1).

⁽⁴⁾ 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2078/92 dėl žemės ūkio produktų gamybos metodų, atitinkančių aplinkos apsaugos ir kaimo vietovių tausojimo reikalavimus (OL L 215, 1992 7 30, p. 85).

⁽⁵⁾ 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2080/92, nustatantis Bendrijos pagalbos schemą miškininkystės priemonėms žemės ūkyje (OL L 215, 1992 7 30, p. 96).

⁽⁶⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiantis bei panaikinant tam tikrus reglamentus (OL L 160, 1999 6 26, p. 80).

atsiradusias dėl galimybės maksimaliai pasinaudoti esamomis EŽŪFKP lėšomis, Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 70 straipsnio 4c dalyje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, pagal kurią padidinamos didžiausios EŽŪFKP įnašo normos, galiojimą reikia pratęsti iki 2007–2013 m. programavimo laikotarpio išlaidų tinkamumo finansuoti galutinės datos, kuri yra 2015 m. gruodžio 31 d.;

- (5) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1307/2013⁽¹⁾, kuriuo numatytos naujos paramos schemos ir jis turi būti pradėtas taikyti nuo 2015 m. sausio 1 d. Todėl skiriant paramą ūkininkų pajamoms 2014 kalendoriniais metais, reikėtų ir toliau vadovautis Tarybos reglamentu (EB) Nr. 73/2009⁽²⁾, bet deramai turėtų būti atsižvelgta į Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1311/2013⁽³⁾. Siekiant užtikrinti nuoseklų kompleksinės paramos nuostatų įgyvendinimą ir standartų, kurie privalomi vykdant tam tikras priemones, laikymąsi, reikėtų nustatyti, kad atitinkamos nuostatos, taikomos 2007–2013 programavimo laikotarpiu, būtų taikomos ir toliau, kol bus pradėta taikyti nauja teisės aktų sistema. Dėl tų pačių priežasčių nuostatos, susijusios su papildomomis nacionalinėmis tiesioginėmis išmokomis Kroatijai, turėtų būti taikomos ir toliau;
- (6) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1306/2013⁽⁴⁾ suteikiama valstybėms narėms galimybė išmokėti išankstines tiesiogines išmokas. Pagal Reglamentą (EB) Nr. 73/2009 Komisija turi išduoti leidimą naudojimuisi tokia galimybe. Įgyta tiesioginės paramos schemų įgyvendinimo patirtis patvirtino, kad tikslinga leisti skirti ūkininkams išankstines išmokas. 2014 m. pateiktų paraiškų atveju tos išankstinės išmokos turėtų sudaryti ne daugiau kaip 50 % išmokų, skiriamų pagal paramos schemas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede, ir ne daugiau kaip 80 % išmokų už galvijieną;
- (7) siekiant laikytis Reglamento Nr. 1311/2013, visų pirma sumos, skiriamos kaip tiesioginė parama ūkininkams,

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos schemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės, ir pakeičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 73/2009 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 608).

⁽²⁾ 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009, nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiu tam tikras paramos schemas ūkininkams (OL L 30, 2009 1 31, p. 16).

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma daugiamečių finansinė programa 2014–2020 m. (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 884).

⁽⁴⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 549).

suvienodinimo ir išorės konvergencijos mechanizmo, būtina pakeisti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 VIII priede nustatytas 2014 m. nacionalines viršutines ribas. Nacionalinių viršutinių ribų pakeitimas neišvengiamai turės įtakos sumoms, kurias atskiri ūkininkai gali gauti 2014 m. kaip tiesiogines išmokas. Todėl reikėtų nurodyti, kokios įtakos šis pakeitimas turės teisių į išmokas vertei ir kitų tiesioginių išmokų dydžiui. Siekiant atsižvelgti į smulkesniųjų ūkininkų padėtį, ypač dėl to, kad 2014 m. netaikomas joks moduliavimo ar tikslinimo mechanizmas, ypač įskaitant išimtį, kad toks mechanizmas netaikomas tiesioginių mokėjimų iki 5 000 EUR atveju., valstybėms narėms, kurios neskiria perskirstymo išmokų ir neperveda lėšų paramai kaimo plėtrai pasitelkdamos lankstumo mechanizmą, turėtų būti leidžiama nemažinti visų teisių į išmokas vertės;

- (8) tam tikros Reglamento (EB) Nr. 73/2009 nuostatos, visų pirma dėl elementų, susijusių su to reglamento VIII priede nurodytomis sumomis, ir dėl sąsajos su valstybėms narėms suteikta galimybe specialiajai paramai skirti lėšas, kurios nebuvo panaudotos pagal bendrosios išmokos schemą, turėtų būti patikslintos remiantis patirtimi, įgyta įgyvendinant finansines priemones pagal tą reglamentą;

- (9) pagal Reglamentą (EB) Nr. 73/2009 valstybės narės galėjo nuspręsti tam tikrą savo nacionalinės viršutinės ribos procentinę dalį panaudoti specialiajai jų ūkininkams skirtai paramai, taip pat peržiūrėti ankstesnį sprendimą ir nuspręsti patikslinti arba nutraukti tokią paramą. Tikslinga numatyti papildomą tų sprendimų peržiūrą nuo 2014 kalendorinių metų. Be to, specialių sąlygų, nustatytų Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 5 dalyje, pagal kurias kai kuriose valstybėse narėse išmokama specialioji parama, ir kurių galiojimas baigsis 2013 m., taikymą reikėtų pratęsti dar vieneriems metams, kad būtų išvengta su paramos dydžiu susijusių nesklaidumų. Atsižvelgiant į savanoriškos susietosios paramos, kuri nuo 2015 m. sausio 1 d. bus teikiama tam tikriems sektoriams arba regionams aiškiai nustatytais atvejais, įdiegimą, yra tikslinga leisti valstybėms narėms padidinti tam tikrų specialiosios paramos pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnį rūšių lygį iki 6,5 % 2014 m.;

- (10) vienietinė parama mažesnes valdas turintiems ūkininkams turėtų būti pakankama, kad būtų veiksmingai pasiektas pajamų rėmimo tikslas. Kadangi 2014 m. netaikomas joks moduliavimo ar tikslinimo mechanizmas, ypač įskaitant išimtį, kad toks mechanizmas netaikomas tiesioginių mokėjimų iki 5 000 EUR atveju, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama jau 2014 m. perskirstyti tiesioginę paramą ūkininkams skiriant jiems papildomą išmoką už pirmuosius hektarus;

- (11) Reglamente (EB) Nr. 73/2009 numatyta vienkartinės išmokos už plotus schema yra pereinamoji: ji baigia galioti 2013 m. gruodžio 31 d. Vykdamas bendrą žemės ūkio politiką (toliau - BŽŪP) reformą buvo nuspręsta, kad valstybėms narėms, kurios taiko šią schemą, turėtų būti leidžiama ją taikyti, kad bazinė išmoka būtų skiriama papildomu pereinamuoju laikotarpiu ne vėliau kaip iki 2020 m. pabaigos. Todėl Reglamente (EB) Nr. 73/2009 nustatytas vienkartinės išmokos už plotus schemas taikymo laikotarpis turėtų būti pratęstas vieniems metams. Be to, siekiant atsižvelgti į vykdomą žemės restruktūrizavimą ir siekiant supaprastinimo, reikalavimus atitinkančios žemės ūkio paskirties žemės plotas tose valstybėse narėse turėtų apimti ir tuos reikalavimus atitinkančius plotus, kurių agrarinė būklė 2003 m. birželio 30 d. nebuvo gera, kaip nuo 2015 m. sausio 1 d. numatyta pagal Reglamentą (ES) Nr. 1307/2013;
- (12) pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 133a straipsnį naujosios valstybės narės, išskyrus Bulgariją ir Rumuniją, taikančios vienkartinės išmokos už plotus schemą, 2013 m. gali skirti pereinamojo laikotarpio nacionalinę paramą ūkininkams. Atsižvelgiant į tai, kad vienkartinės išmokos už plotus schemas taikymas pratęstas 2014 m., tos valstybės narės turėtų išlaikyti tą galimybę 2014 m.. Atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnyje numatytų papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų lygį Bulgarijoje ir Rumunijoje 2014 m., tos valstybės narės turėtų galėti nuspręsti 2014 m. skirti ne papildomas nacionalines tiesiogines išmokas, o pereinamojo laikotarpio nacionalinę paramą;
- (13) pereinamojo laikotarpio nacionalinė parama turi būti skiriama tomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos šiai paramai 2013 m., arba, Bulgarijos ir Rumunijos atveju, tomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos papildomoms nacionalinėms tiesioginėms išmokoms 2013 m. Vis dėlto, siekiant supaprastinti pereinamojo laikotarpio nacionalinės paramos valdymą 2014 m., Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnio 2 dalyje kartu su 7 ir 10 straipsniais nurodyti sumažinimai neturėtų būti taikomi. Be to, siekiant užtikrinti pereinamojo laikotarpio nacionalinės paramos suderinamumą su konvergencijos mechanizmu, didžiausias paramos kiekvienam sektoriui lygis turėtų būti apribojamas tam tikra procentine dalimi. Atsižvelgiant į sudėtingą Kipro finansinę padėtį, šiai valstybei narei turėtų būti numatyti tam tikri pakeitimai;
- (14) siekiant suteikti galimybę valstybėms narėms lanksčiau patenkinti savo žemės ūkio sektorių poreikius arba sustiprinti savo kaimo plėtros politiką, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė tiesioginėms išmokoms taikomų viršutinių ribų lėšas pervesti kaimo plėtrai skirtai paramai ir *vice versa*. Be to, toms valstybėms narėms, kurių tiesioginė parama išlieka mažesnė nei 90 % Sąjungos paramos vidurkio, turėtų būti suteikta galimybė jų kaimo plėtrai skiriamos paramos papildomas lėšas pervesti tiesioginėms išmokoms taikomoms viršutinėms riboms. Tokie sprendimai, taikant tam tikrus apribojimus, turėtų būti priimami per visą 2015–2020 finansinių metų laikotarpį, numatant peržiūros galimybę 2017 m., su sąlyga, kad dėl bet kurio tokia peržiūra grindžiamo sprendimo nesumažės kaimo plėtrai skirtos sumos;
- (15) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB⁽¹⁾, nuo 2013 m. gruodžio 22 d. panaikinta Tarybos direktyva 80/68/EEB⁽²⁾. Siekiant, kad pagal kompleksinės paramos sistemą ir toliau būtų taikomos tokios pačios taisyklės, susijusios su požeminio vandens apsauga, kaip tos, kurios nustatytos Direktyvoje 80/68/EEB paskutinę jos galiojimo dieną, tikslinga pakoreguoti kompleksinės paramos taikymo sritį ir apibrėžti geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės standartus, kurie apima tos direktyvos 4 ir 5 straipsnių reikalavimus;
- (16) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2009⁽³⁾, 83 straipsnyje numatyta, kad Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II priede esanti nuoroda į Tarybos direktyvos 91/414/EEB rinką⁽⁴⁾ 3 straipsnį laikoma nuoroda į Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 55 straipsnį. Vis dėlto Reglamente (ES) Nr. 1306/2013 ta nuoroda ribojama ir dabar ji nurodo į Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 55 straipsnio pirmą ir antrą sakinius. Siekiant užtikrinti augalų apsaugos produktų naudojimo reikalavimų 2014 m. ir paskesniais metais nuoseklumą, Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (17) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1308/2013⁽⁵⁾ numatytas pagalbos šilkaverpių auginimui integravimas į tiesioginės paramos sistemą, taigi ji nenumatyta Reglamente (ES) Nr. 1308/2013. Atsižvelgiant į tai, kad naują tiesioginės paramos sistemą vėluojama pradėti taikyti, pagalbą šilkaverpių sektoriui reikėtų toliau skirti dar vienus metus;
- (18) Suomijai buvo suteiktas leidimas mokėti nacionalinę paramą tam tikriems pietinės Suomijos žemės ūkio sektoriams remiantis jos 1994 m. Stojimo akto 141 straipsniu. Atsižvelgiant į BŽŪP reformos tvarkaraštį ir į tai, kad žemės ūkio ekonominė padėtis pietinėje Suomijoje yra sunki ir todėl gamintojams vis dar reikia specialios paramos, tikslinga numatyti integracijos priemonės, pagal kurias Suomijai, remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 42 straipsniu, Komisija galėtų suteikti leidimą skirti nacionalinę paramą pietų Suomijai

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

⁽²⁾ 1979 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 80/68/EEB dėl požeminio vandens apsaugos nuo tam tikrų pavojingų medžiagų keliamos taršos (OL L 20, 1980 1 26, p. 43).

⁽³⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinant Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1).

⁽⁴⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1).

⁽⁵⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 671).

tam tikromis sąlygomis. Parama pajamoms turėtų būti laipsniškai mažinama per visą laikotarpį ir iki 2020 m. neviršyti 30 % 2013 m. skirtų sumų;

- (19) nuostatos dėl ūkių konsultavimo sistemos, integruoto administravimo ir kontrolės sistemos bei kompleksinės paramos, nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 atitinkamai III antraštinėje dalyje, V antraštinės dalies II skyriuje ir VI antraštinėje dalyje, turėtų būti taikomos nuo 2015 m. sausio 1 d.;
- (20) į Reglamentą (EB) Nr. 73/2009 įterpus 136a straipsnį, Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 esančios nuorodos į Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 14 straipsnį turi būti iš dalies pakeistos;
- (21) todėl reglamentai (EB) Nr. 73/2009, (ES) Nr. 1307/2013, (ES) Nr. 1306/2013, (ES) Nr. 1308/2013 ir (ES) Nr. 1305/2013 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (22) siekiant sudaryti sąlygas nedelsiant taikyti numatytas pereinamojo laikotarpio nuostatas, šis reglamentas turėtų įsigalioji jo paskelbimo dieną ir turėtų būti taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d. Siekiant išvengti bet kokio lankstaus lėšų pervedimo tarp ramsčių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 73/2009 ir Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, dubliavimosi, tas konkretus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 pakeitimas turėtų būti taikomas nuo 2013 m. gruodžio 31 d., o Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 pakeitimai turėtų būti taikomi nuo to Reglamento įsigaliojimo dienos. Be to, Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II ir III priedų pakeitimai, kuriais siekiama užtikrinti, kad būtų ir toliau taikomos kompleksinės paramos galiojančios taisyklės, turėtų būti taikomi nuo 2013 m. gruodžio 22 d., t. y. Direktyvos 80/68/EEB panaikinimo dienos;
- (23) atsižvelgiant į tai, kad 2014 m. bus pereinamieji metai, per kuriuos valstybės narės turės pasirengti visiškai įgyvendinti BŽŪP reformą, svarbu užtikrinti, kad dėl pereinamojo laikotarpio priemonių, nustatytų šiame reglamente, būtų sukurta absoliučiai minimali administracinė našta,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS DĖL PARAMOS KAIMO PLĖTRAI

1 straipsnis

2014 m. teisiniai išipareigojimai pagal Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005

1. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 88 straipsnio taikymui, valstybės narės 2014 m. gali ir toliau prisiimti su Reglamentu (EB) Nr. 1698/2005 20 straipsnyje, išskyrus

jo a punkto iii papunktį, c punkto i papunktį ir d punktą, ir 36 straipsnyje nurodytomis priemonėmis susijusius naujus teisinius išipareigojimus paramos gavėjams pagal kaimo plėtros programas, priimtas remiantis tuo reglamentu, netgi išnaudojus 2007–2013 m. programavimo laikotarpio finansinius išteklius, su sąlyga, kad paraiška gauti paramą yra pateikta prieš priimant atitinkamą 2014–2020 m. programavimo laikotarpio kaimo plėtros programą.

Nedarant poveikio 2012 m. Stojimo akto VI priedo E punktui ir juo remiantis priimtoms nuostatomis, Kroatija 2014 m. gali ir toliau prisiimti su Komisijos reglamento (EB) Nr. 718/2007 ⁽¹⁾ 171 straipsnio 2 dalies a ir c punktuose nurodytomis priemonėmis susijusius naujus teisinius išipareigojimus paramos gavėjams pagal Pasirengimo narystei paramos kaimo plėtrai priemonės (IPARD) programą, priimtą remiantis tuo reglamentu, netgi išnaudojus atitinkamus tos programos finansinius išteklius, su sąlyga, kad paraiška gauti paramą yra pateikta prieš priimant jos 2014–2020 m. programavimo laikotarpio kaimo plėtros programą.

Išlaidos, patirtos vykdant tuos išipareigojimus, atitinka finansavimo reikalavimus pagal šio reglamento 3 straipsnį.

2. Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 14 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje nustatyta sąlyga netaikoma naujiems teisiniams išipareigojimams, kuriuos valstybės narės prisiima 2014 m. pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i ir ii papunktius.

2 straipsnis

Tolesnis Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 50a ir 51 straipsnių taikymas

Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 88 straipsnio taikymui, Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 50a ir 51 straipsniai iki 2014 m. gruodžio 31 d. ir toliau taikomi veiksams, atrinktiems pagal 2014–2020 m. programavimo laikotarpio kaimo plėtros programas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 21 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, kiek tai susiję su metine išmoka, ir to reglamento 28–31, 33 ir 34 straipsniuose.

3 straipsnis

Tam tikrų išlaidų rūšių atitiktis finansavimo reikalavimams

1. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 6 straipsnio 1 dalies ir 88 straipsnio taikymui, išlaidos, susijusios su teisiniais išipareigojimais paramos gavėjams, prisiimtais pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 20 ir 36 straipsniuose nurodytas priemones, ir, Kroatijos atveju, nedarant poveikio 2012 m. Stojimo akto VI priedo E punktui ir remiantis juo priimtoms nuostatomis, Reglamento (EB) Nr. 718/2007 171 straipsnio 2 dalies a

⁽¹⁾ 2007 m. birželio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 718/2007, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1085/2006, nustatantį Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA) (OL L 170, 2007 6 29, p. 1).

ir c punktuose nurodytos priemonės atitinka finansavimo EŽŪFKP įnašo lėšomis 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu reikalavimus šiais atvejais:

- a) mokėjimų, kurie turi būti atlikti nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d., ir, Kroatijos atveju, nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d., atžvilgiu, jeigu finansinis asignavimas, skirtas atitinkamai priemonei pagal atitinkamą programą, priimtą laikantis Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 arba Reglamento (EB) Nr. 718/2007, jau panaudotas, ir
- b) mokėjimų, kurie turi būti atlikti po 2015 m. gruodžio 31 d., ir, Kroatijos atveju, po 2016 m. gruodžio 31 d., atžvilgiu.

Ši dalis taip pat taikoma pagal reglamentuose (EB) Nr. 1257/1999, (EEB) Nr. 2078/1992 ir (EEB) Nr. 2080/1992 numatytas atitinkamas priemones prisiimtiems teisiniams išpaigojimams paramos gavėjams, gaunantiems paramą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005.

2. 1 dalyje nurodytos išlaidos yra tinkamos finansuoti EŽŪFKP įnašo lėšomis 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu, su sąlyga, kad laikomasi šių sąlygų:

- a) tokios išlaidos numatytos atitinkamoje 2014–2020 m. programavimo laikotarpio kaimo plėtros programoje;
- b) taikoma šio reglamento I priede nustatyta atitinkamos priemonės, taikomos pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013, EŽŪFKP įnašo norma; ir
- c) valstybės narės užtikrina, kad atitinkami pereinamojo laikotarpio veiksmai būtų aiškiai nurodyti jų valdymo ir kontrolės sistemose.

4 straipsnis

Tam tikrų Reglamento (EB) Nr. 73/2009 nuostatų taikymas 2014 m.

Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 2014 metų atžvilgiu:

- a) Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 28, 29, 30 ir 33 straipsniuose esanti nuoroda į Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 VI antraštinės dalies I skyrių laikoma nuoroda į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 5 ir 6 straipsnius ir jo II bei III priedus.
- b) Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 40 straipsnio 1 dalyje esanti nuoroda į Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 17a straipsnį laikoma nuoroda į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnį;
- c) Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 40 straipsnio 2 dalies a punkte esanti nuoroda į Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 16a straipsnį laikoma nuoroda į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 121 straipsnį.

II SKYRIUS

DALINIAI PAKEITIMAI

5 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 daliniai pakeitimai

EŽŪFKP įnašas tam tikruose regionuose

Reglamento (EB) 1698/2005 70 straipsnio 4c dalis iš dalies keičiama taip:

- a) pirmos pastraipos įžanginė dalis pakeičiama taip:

„4c. Nukrypstant nuo 3, 4 ir 5 dalyse nustatytų viršutinių ribų EŽŪFKP įnašas gali būti padidintas ne daugiau kaip iki 95 % tinkamų finansuoti viešųjų išlaidų regionuose, atitinkančiuose reikalavimus pagal konvergencijos tikslą, taip pat atokiausiuose regionuose ir mažosiose Egėjo jūros salose, ir 85 % tinkamų finansuoti viešųjų išlaidų kituose regionuose. Šie lygiai taikomi tinkamoms finansuoti išlaidoms, kurios yra naujai nurodytos kiekvienoje patvirtintoje išlaidų deklaracijoje iki išlaidų tinkamumo finansuoti 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu galutinės dienos, kuri yra 2015 m. gruodžio 31 d., jeigu 20 gruodžio 2013 arba vėliau valstybė narė atitinka vieną iš šių sąlygų.“

- b) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybė narė, norinti pasinaudoti pirmoje pastraipoje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata, pateikia Komisijai prašymą atitinkamai pakeisti jos kaimo plėtros programą. Išimtis taikoma nuo tada, kai Komisija patvirtina programos pakeitimą.“

6 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 73/2009 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 29 straipsnis papildomas šia dalimi:

„5. Nukrypdomos nuo 2 dalies, valstybės narės gali pagal 2014 m. pateiktas paraiškas nuo 2014 m. spalio 16 d. skirti ūkininkams išankstines išmokas, sudarančias iki 50 % tiesioginių išmokų, skiriamų pagal I priede nurodytas paramos schemas. Išmokų už galvijieną, numatytų IV antraštinės dalies 1 skyriaus 11 skirsnyje, atveju valstybės narės tą procentą gali padidinti iki 80 %.“

- 2) 40 straipsnis pakeičiamas taip:

„40 straipsnis

Nacionalinės viršutinės ribos

1. Bendra kiekvienai valstybei narei ir kasmet visų skirtų teisių išmokas, nacionalinio rezervo sumos, nurodytos 41 straipsnyje, ir pagal 51 straipsnio 2 dalį, 69 straipsnio 3 dalį ir 72b straipsnį nustatytų viršutinių ribų vertė prilygsta VIII priede nustatyta savo nacionalinei viršutinei ribai.

2. Siekdamas laikytis VIII priede nustatytos savo nacionalinės viršutinės ribos, valstybės narės, jei būtina, taiko linijinį visų teisių į išmokas vertės arba nacionalinio rezervo sumos, kaip nurodyta 41 straipsnyje arba jų abiejų mažinimą ar didinimą.

Valstybės narės, kurios nusprendžia neįgyvendinti šio reglamento III antraštinės dalies 5a skyriaus ir nepasinaudoti 136a straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, gali, siekdamas gauti būtiną 1 pastraipoje nurodytos teisių į išmokas vertės sumažinimą, nesumažinti teisių į išmokas, kuriomis ūkininkai pasinaudojo 2013 m., kurie 2013 m. prašė mažiau nei tiesioginių išmokų sumos, kurią turi nustatyti atitinkama valstybė narė; ta suma neviršija 5 000 EUR.

3. Nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 (*) 26 straipsniui, tiesioginių išmokų, kurios gali būti skirtos valstybėje narėje už 2014 kalendorinius metus pagal šio reglamento 34, 52, 53, 68 ir 72a straipsnius, suma bei pagalbos, skirtos šilkaverpių augintojams pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 111 straipsnį, suma neturi būti didesnės nei šio reglamento VIII priede tiems metams nustatytos viršutinės ribos, sumažintos sumomis, kurios susidaro 2014 kalendoriniams metams taikant šio reglamento 136b straipsnį, kaip nustatyta šio reglamento VIIIa priede.

Kai būtina ir siekdamas laikytis šio reglamento VIII priede nustatytų viršutinių ribų, sumažintų sumomis, kurios susidaro 2014 kalendoriniams metams taikant šio reglamento 136b straipsnį, kaip išdėstyta šio reglamento VIIIa priede, valstybės narės taiko linijinį tiesioginių išmokų už 2014 kalendorinius metus sumų mažinimą.

(*) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 20.12.2013. p. 549).

3) 41 straipsnio 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) visų skirtų teisių į išmokas bei pagal šio reglamento 51 straipsnio 2 dalį, 69 straipsnio 3 dalį ir 72b straipsnį nustatytų viršutinių ribų bendros vertės.“

4) 51 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„52 ir 53 straipsniuose nurodytos tiesioginių išmokų už 2014 m. viršutinės ribos yra lygios 2013 m. nustatytoms viršutinėms riboms, padaugintoms iš koeficiento, kurį kiekviena atitinkama valstybė narė apskaičiuoja VIII priede

nustatytą 2014 m. nacionalinę viršutinę ribą padalydama iš 2013 m. nacionalinės viršutinės ribos. Šis dauginimas taikomas tik toms valstybėms narėms, kurių VIII priede nustatyta 2014 m. nacionalinė viršutinė riba yra mažesnė už 2013 m. nacionalinę viršutinę ribą.“

5) 68 straipsnio 8 dalies įžanginė dalis pakeičiama taip:

„8. Ne vėliau kaip 2014 m. vasario 1 d. tos valstybės narės, kurios priėmė 69 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, gali peržiūrėti tą sprendimą ir nuspręsti nuo 2014 m.“

6) 69 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2009 m. rugpjūčio 1 d., ne vėliau kaip 2010 m. rugpjūčio 1 d., ne vėliau kaip 2011 m. rugpjūčio 1 d., ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 1 d., Kroatijos atveju - ne vėliau kaip jos įstojimo dieną arba 2014 m. vasario 1 d. gali nuspręsti nuo metų, einančių po tokio sprendimo priėmimo, Kroatijos atveju - nup pirmųjų bendrosios išmokos schemos įgyvendinimo metų, arba ne vėliau kaip 2014 m. vasario 1 d. priimto sprendimo atveju - nuo 2014 m., iki 10 % savo nacionalinių viršutinių ribų, nurodytų 40 straipsnyje, arba Maltos atveju - 2 000 000 EUR, panaudoti specialiajai paramai, numatyta 68 straipsnio 1 dalyje.“

b) 3 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Siekiant vienintelių tikslų - užtikrinti, kad būtų laikomasi 40 straipsnio 2 dalyje numatytų nacionalinių viršutinių ribų, ir atlikti 41 straipsnio 1 dalyje nurodytą skaičiavimą, 68 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytai paramai teikti panaudotos sumos atimamos iš 40 straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos. Jos priskiriamos skirtoms teisėms į išmokas.“

c) 4 dalyje procentas „3,5 %“ pakeičiamas procentu „6,5 %“;

d) 5 dalies pirmame sakinyje vietoj „2013“ metų įrašoma „2014“ metai;

e) 6 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Siekiant vienintelių tikslų - užtikrinti, kad būtų laikomasi 40 straipsnio 2 dalyje numatytų nacionalinių viršutinių ribų, ir atlikti 41 straipsnio 1 dalyje nurodytą skaičiavimą, kai valstybė narė pasinaudojo šios dalies pirmos pastraipos a punkte numatyta galimybe, atitinkama suma nepriskiriama pagal šio straipsnio 3 dalį nustatytoms viršutinėms riboms.“

7) III antraštinė dalis papildoma šiuo skyriumi:

„5a skyrius

PERSKIRSTYMO IŠMOKA 2014 M.

72a straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2014 m. kovo 1 d. gali nuspręsti skirti išmoką už 2014 m. ūkininkams, kurie turi teisę gauti išmoką pagal 1, 2 ir 3 skyriuose nurodytą bendrosios išmokos schemą (toliau – perskirstymo išmoka).

Valstybės narės praneša Komisijai apie savo sprendimą ne vėliau kaip 2014 m. kovo 1 d.

2. Valstybės narės, kurios nusprendė taikyti bendrosios išmokos schemą regionų lygiu pagal 46 straipsnį, gali perskirstymo išmoką taikyti regionų lygiu.

3. Nedarant poveikio finansinės drausmės, linijinių sumažinimų, kaip nurodyta 40 straipsnio 3 dalyje, ir 21 bei 23 straipsnių taikymui, perskirstymo išmoka skiriama, kai ūkininkas pasinaudoja teisėmis į išmokas.

4. Perskirstymo išmoką valstybės narės apskaičiuoja padauginamos dydį, kuri turi nustatyti valstybė narė ir kuris neturi būti didesnis nei 65 % nacionalinės ar regioninės vidutinės išmokos už hektarą, iš teisių į išmokas, kuriomis ūkininkas pasinaudojo pagal 34 straipsnį, skaičiaus. Tokių teisių į išmokas skaičius neturi viršyti didžiausios ribos, kurią nustato valstybės narės, kuris negali būti didesnis negu 30 hektarų arba vidutinio žemės ūkio valdos dydžio, kaip nustatyta VIIIb priede, jei atitinkamoje valstybėje narėje tas vidutinis dydis yra didesnis nei 30 hektarų.

5. Su sąlyga, kad laikomasi 4 dalyje nustatytų didžiausių ribų, valstybės narės gali nacionaliniu lygiu nustatyti gradaciją hektarų skaičiui, nustatytam pagal tą dalį, kuri vienodai taikoma visiems ūkininkams.

6. 4 dalyje nurodytą nacionalinę vidutinę išmoką už hektarą nustato valstybės narės, remdamosi VIIIc priede nustatyta nacionaline viršutine riba ir 2014 m. pagal 34 straipsnio 2 dalį deklaruotų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiumi.

4 dalyje nurodytą regioninę vidutinę išmoką už hektarą nustato valstybės narės, taikydamos VIIIc priede nustatytos nacionalinės viršutinės ribos dalį ir 2014 m. pagal 34 straipsnio 2 dalį atitinkamame regione deklaruotų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių. Kiekvienam regionui ši

dalis apskaičiuojama atitinkamą pagal 46 straipsnio 3 dalį nustatytą regioninę viršutinę ribą padalijus iš 40 straipsnyje nustatytos 2014 m. nacionalinės viršutinės ribos.

7. Valstybės narės užtikrina, kad pagal šį skyrių jokio pranašumo neįgytų tie ūkininkai, kurių atžvilgiu nustatyta, kad po 2011 m. spalio 18 d. jie padalijo savo valdą siekdami vienintelio tikslo – pasinaudoti perskirstymo išmoka. Tai taikoma ir ūkininkams, kurių valdos yra suformuotos atlikus tokį padalijimą.

72b straipsnis

Finansinės nuostatos

1. Perskirstymo išmokai finansuoti valstybės narės gali ne vėliau kaip 2014 m. kovo 1 d. nuspręsti panaudoti ne daugiau kaip 30 % 40 straipsnyje nustatytos metinės nacionalinės viršutinės ribos, taikomos 2014 m. paraiškų pateikimo metais. Jos iki tos dienos apie tokį sprendimą praneša Komisijai.

2. Remdamasi nacionalinės viršutinės ribos, kurią pagal šio straipsnio 1 dalį turės taikyti valstybės narės, procentine dalimi, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato perskirstymo išmokos atitinkamą viršutinę ribą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 141b straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

8) 90 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Paramos už reikalavimus atitinkantį hektarą suma nustatoma 2 dalyje nustatyta derlingumo dydį padauginus iš šių referencinių sumų:

Bulgarijai: 520,20 EUR

Graikijai: 234,18 EUR

Ispanijai: 362,15 EUR

Portugalijai: 228,00 EUR.“

9) 122 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Vienkartinės išmokos už plotus schemą galima taikyti iki 2014 m. gruodžio 31 d.“

10) 124 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Naujosios valstybės narės žemės ūkio paskirties žemė pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą yra ta naudojamos žemės ūkio paskirties žemės dalis, kuri yra geros agrarinės būklės, neatsižvelgiant į tai, ar ji naudojama gamybai, ir kuri prireikus patikslinama remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, kuriuos turi nustatyti ta naujoji valstybė narė, gavusi Komisijos pritarimą.

Šioje antraštinėje dalyje „naudojama žemės ūkio paskirties žemė“ – visas plotas, kurį užima ariamoji žemė, daugiamečiai žolynai, daugiametės kultūros ir asmeninio naudojimo daržai, kaip nustatyta Komisijos statistikos tikslais.

2. Išmokos pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą skyrimo tikslais reikalavimus atitinkantys yra visi žemės ūkio paskirties sklypai, kurie atitinka 1 dalyje numatytus kriterijus, ir žemės ūkio paskirties sklypai, kurie apšodinti trumpos rotacijos želdiniais (KN ex 0602 90 41 subpozicija).

Išskyrus *force majeure* ar išskirtines aplinkybes, pirmoje pastraipoje nurodytais sklypais ūkininkas turi naudotis valstybės narės nustatytą dieną, kuri turi būti ne vėlesnė nei diena, kurią ta valstybė narė nustatė pakeisti paramos paraiškoms.

Minimalus reikalavimus atitinkančio ploto vienai valdai dydis, kuriam galima prašyti skirti išmokas, yra 0,3 ha. Vis dėlto bet kuri nauja valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais ir gavusi Komisijos pritarimą, gali nuspręsti nustatyti didesnę minimalų dydį, su sąlyga, kad jis neviršija 1 ha.“

11) V antraštinėje dalyje įterpiamas šis skyrius:

„2a skyrius

PERSKIRSTYMO IŠMOKA 2014 M.

125a straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Naujosios valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus schemą, ne vėliau kaip 2014 m. kovo 1 d. gali nuspręsti skirti išmoką už 2014 m. ūkininkams, kurie turi teisę gauti išmoką pagal 2 skyriuje nurodytą vienkartinės išmokos už plotus schemą (toliau – perskirstymo išmoka naujosioms valstybėms narėms).

Atitinkamos naujosios valstybės narės praneša Komisijai apie savo sprendimą ne vėliau kaip 2014 m. kovo 1 d.

2. Nedarant poveikio finansinės drausmės taikymui ir 21 bei 23 straipsnių taikymui, perskirstymo išmoka naujosioms valstybėms narėms skiriama padidinus sumas, mokamas už hektarą pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą.

3. Perskirstymo išmoką naujosioms valstybėms narėms valstybės narės apskaičiuoja padauginamos dydį, kurį turi nustatyti valstybė narė ir kuris neturi būti didesnis nei 65 % nacionalinės vidutinės išmokos už hektarą, iš reikalavimus atitinkančių hektarų, už kuriuos ūkininkas gavo išmokas pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą, skaičiaus. Tokių hektarų skaičius neturi viršyti didžiausios ribos, kurią nustato valstybės narės, kuris negali būti didesnis negu 30 arba vidutinio žemės ūkio valdos dydžio, kaip

nustatyta VIIIb priede, jei atitinkamoje naujojoje valstybėje narėje tas vidutinis dydis yra didesnis nei 30 hektarų.

4. Su sąlyga, kad laikomasi 3 dalyje nustatytų didžiausių ribų, valstybės narės gali nacionaliniu lygiu nustatyti gradaciją hektarų skaičiui, nustatytam pagal tą dalį, kuri vienodai taikoma visiems ūkininkams.

5. 3 dalyje nurodytą nacionalinę vidutinę išmoką už hektarą nustato valstybės narės, remdamosi VIIIc priede nustatyta nacionaline viršutine riba ir reikalavimus atitinkančių pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą 2014 m. deklaruotų hektarų skaičiumi.

6. Naujosios valstybės narės užtikrina, kad pagal šį skyrių jokie pranašumo neįgytų tie ūkininkai, kurių atžvilgiu nustatyta, kad po 2011 m. spalio 18 d. jie padalijo savo valdą siekdami vienintelio tikslo – pasinaudoti perskirstymo išmoka naujosioms valstybėms narėms. Tai taikoma ir ūkininkams, kurių valdos yra suformuotos atlikus tą padalijimą.

125b straipsnis

Finansinės nuostatos

1. Perskirstymo išmokai naujosioms valstybėms narėms finansuoti naujosios valstybės narės gali ne vėliau kaip 2014 m. kovo 1 d. nuspręsti panaudoti ne daugiau kaip 30 % 40 straipsnyje nurodytos metinės nacionalinės viršutinės ribos, taikomos 2014 m. paraiškų pateikimo metais, arba, Bulgarijos ir Rumunijos atveju – VIII d priede nustatytų sumų. Jos ne vėliau kaip tą dieną apie tokį sprendimą praneša Komisijai.

123 straipsnyje nurodytas metinis finansinis paketas sumažinamas pirmoje pastraipoje nurodyta suma.

2. Remdamasi nacionalinės viršutinės ribos, kurią pagal šio straipsnio 1 dalį turės naudoti atitinkamos naujosios valstybės narės, procentine dalimi, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato perskirstymo išmokos naujosioms valstybėms narėms atitinkamą viršutinę ribą ir apskaičiuoja atitinkamą 123 straipsnyje nurodyto metinio finansinio paketo sumažinimą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 141b straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

12) 131 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Naujosios valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus schemą, ne vėliau kaip 2009 m. rugpjūčio 1 d., 2010 m. rugpjūčio 1 d., 2011 m. rugpjūčio 1 d., 2012 m. rugsėjo 1 d. arba 2014 m. vasario 1 d. gali nuspręsti nuo metų, einančių po to sprendimo priėmimo, arba ne vėliau kaip 2014 m. vasario 1 d. priimto sprendimo atveju – nuo 2014 m., iki 10 % savo nacionalinių viršutinių ribų, nurodytų 40 straipsnyje, panaudoti paramai ūkininkams skirti, kaip nustatyta 68 straipsnio 1 dalyje ir laikantis III antraštinės dalies 5 skyriaus.“

13) 133a straipsnio pavadinimas pakeičiamas taip:

„Pereinamojo laikotarpio nacionalinė parama 2013 m.“.

14) V antraštinės dalies 4 skyriuje įterpiamas šis straipsnis:

„133b straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nacionalinė parama 2014 m.

1. Naujosios valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus schemą pagal 122 straipsnį, gali nuspręsti skirti pereinamojo laikotarpio nacionalinę paramą 2014 m.

2. Bulgarija ir Rumunija gali skirti paramą pagal šį straipsnį tik tuo atveju, jeigu jos ne vėliau kaip 2014 m. vasario 1 d. nusprendžia 2014 m. neskirti jokių papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų pagal 132 straipsnį.

3. Parama pagal šį straipsnį gali būti skiriama sektorių, kuriems 2013 m. buvo skirta pereinamojo laikotarpio nacionalinė parama pagal 133a straipsnį, arba, Bulgarijos ir Rumunijos atveju – papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos pagal 132 straipsnį, ūkininkams.

4. Paramos skyrimo sąlygos pagal šį straipsnį yra tokios pačios, kuriomis leista skirti išmokas pagal 132 arba 133a straipsnį 2013 m., išskyrus išmokų sumažinimą dėl 132 straipsnio 2 dalies taikymo kartu su 7 ir 10 straipsniais.

5. Bendra paramos, kuri gali būti skirta bet kurio iš 3 dalyje nurodytų sektorių ūkininkams, suma neturi būti didesnė nei 80 % 2013 m. konkretiems sektoriams skirtų finansinių paketų, kuriuos skirti leido Komisija remdamasi 133a straipsnio 5 dalimi, arba, Bulgarijos ir Rumunijos atveju – 132 straipsnio 7 dalimi.

Kipro atveju konkretiems sektoriams skirti finansiniai paketai nustatyti XVIIa priede.

6. 3 ir 4 dalys Kiprui netaikomos.

7. Naujosios valstybės narės apie 1 ir 2 dalyse nurodytus sprendimus praneša Komisijai ne vėliau kaip 2014 m. kovo 31 d. Pranešime apie 1 dalyje nurodytą sprendimą pateikiama ši informacija:

a) kiekvienam sektoriui skirtas finansinis paketas;

b) prireikus, didžiausia pereinamojo laikotarpio nacionalinės paramos norma.

8. Naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir laikydamosi Komisijos pagal 5 dalį patvirtintų ribų, gali priimti sprendimą dėl skirtinų pereinamojo laikotarpio nacionalinės paramos sumų.“.

15) VI antraštinė dalis papildoma šiuo straipsniu:

„136a straipsnis

Lankstus lėšų pervedimas tarp ramsčių

1. Ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali nuspręsti skirti papildomą paramą priemonėms pagal kaimo plėtros programas, finansuojamas EŽŪFKP lėšomis, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1305/2013 (*), kuri 2014 m. kalendoriniais metais sudarytų iki 15 % jų metinių nacionalinių viršutinių ribų, kaip nustatyta šio reglamento VIII priede, ir 2015–2019 m. jų metinių nacionalinių viršutinių ribų, kaip nustatyta – Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1307/2013 (**), II priede. Todėl atitinkama suma nebegali būti naudojama tiesioginėms išmokoms skirti.

Apie pirmoje pastraipoje nurodytą sprendimą Komisijai pranešama ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. Tuo sprendimu nustatoma toje pastraipoje nurodyta procentinė dalis, kuri gali skirtis įvairiais kalendoriniais metais.

Valstybės narės, kurios nepriima sprendimo, nurodyto pirmoje pastraipoje 2014 kalendorinių metų atžvilgiu, ne vėliau kaip 2014 m. rugpjūčio 1 d. gali priimti pirmoje pastraipoje nurodytą sprendimą dėl 2015–2019 kalendorinių metų ir ne vėliau kaip 2014 m. rugpjūčio 1 d. praneša apie jį Komisijai.

Valstybės narės gali nuspręsti peržiūrėti šioje dalyje nurodytą sprendimą; toks peržiūrėtas sprendimas būtų taikomas nuo 2018 kalendorinių metų. Dėl bet kurio sprendimo dėl tokios peržiūra neturi būti sumažinta procentinė dalis, apie kurią pagal pirmą, antrą ir trečią pastraipas buvo pranešta Komisijai. Valstybės narės praneša Komisijai apie sprendimą dėl peržiūros ne vėliau kaip 2017 m. rugpjūčio 1 d.

2. Ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. valstybės narės, kurios nepriima sprendimo pagal 1 dalį, gali nuspręsti tiesioginėms išmokoms skirti iki 15 % arba, Bulgarijos, Estijos, Ispanijos, Latvijos, Lietuvos, Lenkijos, Portugalijos, Rumunijos, Slovakijos, Suomijos, Švedijos ir Jungtinės Karalystės atveju – iki 25 % sumos, skirtos priemonėms pagal kaimo plėtros programas, finansuojamas EŽŪFKP lėšomis 2015–2020 m. laikotarpiu, remti, kaip nurodyta Reglamente (ES) Nr. 1305/2013. Todėl atitinkama suma nebegali būti naudojama paramos priemonėms pagal kaimo plėtros programas.

Apie pirmoje pastraipoje nurodytą sprendimą Komisijai pranešama ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. Tuo sprendimu nustatoma toje pastraipoje nurodyta procentinė dalis, kuri gali skirtis įvairiais kalendoriniais metais.

Valstybės narės, kurios nepriima sprendimo, nurodyto pirmoje pastraipoje, 2015 finansiniais metais, ne vėliau kaip 2014 m. rugpjūčio 1 d. gali priimti tą sprendimą dėl 2016–2020 m. finansinių metų. Ne vėliau kaip iki tos datos praneša apie bet kurį sprendimą Komisijai.

Valstybės narės gali nuspręsti peržiūrėti šioje dalyje nurodytą sprendimą; toks peržiūrėtas sprendimas būtų taikomas 2019 ir 2020 finansiniais metais. Dėl bet kurio sprendimo dėl tokios peržiūra negali būti padidinta procentinė dalis, apie kurią pagal pirmą, antrą ir trečią pastraipus buvo pranešta Komisijai. Valstybės narės praneša Komisijai apie bet kurį sprendimą dėl peržiūros ne vėliau kaip 2017 m. rugpjūčio 1 d.

3. Siekiant atsižvelgti į sprendimus, apie kuriuos valstybės narės praneša pagal 1 ir 2 dalis, Komisijai pagal 141a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais peržiūrimos VIII priede nustatytos viršutinės ribos.

(*) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis ir panaikintantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 347, 20.12.2013, p. 487).

(**) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos schemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės, ir pakeičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 20.12.2013, p. 608)“.

16) VI antraštinė dalis papildoma šiuo straipsniu:

„136b straipsnis

Valstybės narės, kurios pagal 136 straipsnį nusprendė, kad suma nuo 2011 m. finansinių metų būtų skiriama Sąjungos paramai pagal kaimo plėtros programas ir finansuojama EŽŪFKP lėšomis, ir toliau VIIIa priede nurodytas sumas skiria kaimo plėtros programoms ir finansavimui EŽŪFKP lėšomis 2015 m. finansiniais metais.“.

17) įterpiamas šis straipsnis:

„140a straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

Siekiant atsižvelgti į sprendimus, apie kuriuos valstybės narės pranešė pagal 136a straipsnio 1 ir 2 dalis, taip pat

į kitus VIII priede nustatytų nacionalinių viršutinių ribų pakeitimus, Komisijai pagal 141a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais patikslinama VIIIc priede nustatytos viršutinės ribos.

Siekiant užtikrinti optimalų 40 straipsnio 3 dalyje numatyto linijinio sumažinimo taikymą 2014 m., Komisijai pagal 141a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl sumažinimo apskaičiavimo, kurį valstybės narės turi taikyti ūkininkams pagal 40 straipsnio 3 dalį.“.

18) 141a straipsnis pakeičiamas taip:

„141a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 11a straipsnyje, 136a straipsnio 3 dalyje ir 140a straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami iki 2014 m. gruodžio 31 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 11a straipsnyje, 136a straipsnio 3 dalyje ir 140a straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 11a straipsnį, 136a straipsnio 3 dalį ir 140a straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“.

19) Iš dalies keičiami I, VIII ir XVIIa priedai ir įtraukiami nauji VIIIa, VIIIb, VIIIc ir VIIId priedai pagal šio reglamento II priedo 1, 4, 5 ir 6 punktus.

20) II ir III priedai iš dalies keičiami pagal šio reglamento II priedo 2 ir 3 punktus.

7 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1307/2013 iš dalies keičiamas taip:

1) 6 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Siekiant atsižvelgti į pokyčius, susijusius su bendromis didžiausiomis tiesioginių išmokų sumomis, kurios gali būti skirtos, įskaitant pokyčius dėl valstybių narių priimtų sprendimų pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 136a straipsnį ir šio reglamento 14 straipsnį, ir pokyčius dėl šio reglamento 20 straipsnio 2 dalies taikymo, Komisijai pagal šio reglamento 70 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant patikslinti šio reglamento II priede nustatytas nacionalines viršutines ribas.“

2) 26 straipsnio 6 dalis papildoma šia pastraipa:

„Šiame straipsnyje nurodytiems apskaičiavimams atlikti su sąlyga, kad netaikoma perskirstymo išmoka pagal 41 straipsnį, valstybės narės visapusiškai atsižvelgia į 2014 kalendoriniais metais suteiktą paramą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 72a ir 125a straipsnius.“

3) 36 straipsnio 3 dalis papildoma šia pastraipa:

„Siekdamos diferencijuoti vienkartinės išmokos už plotus schemą, ir su sąlyga, kad netaikoma perskirstymo išmoka pagal 41 straipsnį, valstybės narės visapusiškai atsižvelgia į 2014 kalendoriniais metais suteiktą paramą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 125a straipsnį.“

4) 72 straipsnio 2 dalyje po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Tačiau jis ir toliau taikomas paramos paraiškoms, susijusioms su paraiškų teikimo metais, kurie prasideda iki 2015 m. sausio 1 d.“

8 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 iš dalies keičiamas taip:

1) 119 straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Vis dėlto Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 31 straipsnis ir atitinkamos įgyvendinimo taisyklės ir toliau taikomos iki 2014 m. gruodžio 31 d., o Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 30 ir 44a straipsniai ir atitinkamos įgyvendinimo taisyklės toliau taikomos atitinkamai 2013 m. žemės ūkio finansiniais metais patirtoms išlaidoms ir sumokėtoms išmokoms.“

2) Įterpiamas šis straipsnis:

„119a straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos nuo Reglamento (ES) Nr. 966/2012

Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 966/2012 59 straipsnio 5 dalies ir nuo šio reglamento 9 straipsnio 1 dalies, 2014 finansiniais žemės ūkio metais nereikalaujama, kad sertifikavimo įstaiga pateiktų nuomonę dėl to, ar išlaidos, kurias Komisijos prašyta kompensuoti, atitinka teisėtumo bei tvarkingumo reikalavimus.“

3) 121 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Vis dėlto taikomos šios nuostatos:

a) 7, 8, 16, 24a, 25 ir 45 straipsniai – nuo 2013 m. spalio 16 d.;

b) 54 straipsnis, III antraštinė dalis, V antraštinės dalies II skyrius ir VI antraštinė dalis – nuo 2015 m. sausio 1 d.;

3. Nepaisant 1 ir 2 dalių:

a) 9, 18, 42 ir 53 straipsniai taikomi išlaidų, patirtų nuo 2013 m. spalio 16 d., atžvilgiu;

b) VII antraštinės dalies IV skyrius taikomas išmokoms, mokamoms nuo 2014 finansinių žemės ūkio metų ir vėliau.“

9 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1308/2013 iš dalies keičiamas taip:

1) Įterpiamas šis straipsnis:

„214a straipsnis

Nacionalinės išmokos tam tikriems Suomijos sektoriams

Komisijai suteikus leidimą, 2014–2020 m. laikotarpiu Suomija gali ir toliau teikti nacionalinę paramą, kurią ji gamintojams paskyrė 2013 m. remdamasi 1994 m. Stojimo akto 141 straipsniu su sąlyga, kad:

a) paramos pajamoms suma visą laikotarpį laipsniškai mažinama ir 2020 m. jos suma nėra didesnė nei 30 % 2013 m. suteiktos paramos sumos; ir

b) prieš pasinaudojant šia galimybe, buvo visapusiškai pasinaudota atitinkamiems sektoriams skirtomis paramos schemomis pagal BŽŪP.

Komisija priima savo leidimą netaikydama šio reglamento 229 straipsnio 2 arba 3 dalyse nurodytos procedūros.“

2) 230 straipsnio 1 dalyje įterpiami šie punktai:

- „ba) 111 straipsnis – iki 2015 m. kovo 31 d.;
- ca) 125a straipsnio 1 dalies e punktas ir 2 dalis, o vaisių ir daržovių sektoriaus atžvilgiu XVIa priedas – iki dienos, kai bus pradėtos taikyti susijusios taisyklės, kurios turi būti nustatytos deleguotaisiais aktais, numatytais 173 straipsnio 1 dalies b ir i punktuose;
- da) 136, 138 ir 140 straipsniai, taip pat tų straipsnių taikymo tikslu taikomas XVIII priedas, – iki dienos, kai bus pradėtos taikyti taisyklės, kurios turi būti nustatytos įgyvendinimo aktais, numatytais 180 straipsnyje ir 183 straipsnio a punkte, arba iki 2014 m. birželio 30 d., atsižvelgiant į tai, kuri data ankstesnė.“

10 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 iš dalies keičiamas taip:

1) 31 straipsnis papildomas šia dalimi:

„6. Kroatija gali skirti išmokas pagal šią priemonę paramos gavėjams vietovėse, kurios buvo nustatytos pagal 32 straipsnio 3 dalį, net ir tais atvejais, kai neužbaigta tos dalies trečioje pastraipoje nurodyta tikslinimo procedūra. Tikslinimo procedūra užbaigiama ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d. Paramos gavėjams vietovėse, kurios užbaigus tikslinimo procedūrą jau nebeatitinka reikalavimų, išmokos pagal šią priemonę nebemokamos.“

2) 58 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Lėšos, pervestos į EŽŪFKP taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 136a straipsnio 1 dalį ir Reglamento (ES) Nr. 1307/20137 straipsnio 2 dalį, ir lėšos, pervestos į

EŽŪFKP taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 10b, 136 ir 136b straipsnius, už 2013 ir 2014 kalendorinius metus taip pat įtraukiamos į šio straipsnio 4 dalyje nurodytą sumų metinį paskirstymą.“

3. 59 straipsnio 4 dalies f punktas pakeičiamas taip:

„f) 100 % Airijai skirtai 100 mln. EUR sumai 2011 m. kainomis, Portugalijai skirtai 500 mln. EUR sumai 2011 m. kainomis ir Kiprui skirtai 7 mln. EUR sumai 2011 m. kainomis, su sąlyga, kad 2014 m. sausio 1 d. arba vėliau tos valstybės narės gauna finansinę paramą pagal SESV 136 ir 143 straipsnius iki 2016 m., kai šios nuostatos taikymas bus įvertintas iš naujo.“

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

11 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Tačiau:

— 6 straipsnio 15, 17 ir 18 punktai taikomi nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos;

— 6 straipsnio 20 punktas taikomas nuo 2013 m. gruodžio 22 d., ir

— 8 straipsnio 3 punktas taikomas nuo tame reglamente nurodytų taikymo pradžios datų.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 17 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
V. JUKNA

I PRIEDAS

Priemonių, taikomų 2007–2013 m. ir 2014–2020 m. programavimo laikotarpiais, straipsnių atitikties

Reglamentas (EB) Nr. 1698/2005	Reglamentas (ES) Nr. 1305/2013
20 straipsnio a punkto i papunktis. Profesinis mokymas ir informavimas	14 straipsnis
20 straipsnio a punkto ii papunktis. Jaunųjų ūkininkų įsisteigimas	19 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis
20 straipsnio a punkto iii papunktis. Ankstyvas pasitraukimas iš prekinės žemės ūkio gamybos	/
20 straipsnio a punkto iv papunktis. Naudojimosi konsultavimo paslaugomis	15 straipsnio 1 dalies a punktas
20 straipsnio a punkto v papunktis. Valdymo, pagalbos ir konsultavimo paslaugų sistemų kūrimas	15 straipsnio 1 dalies b punktas
20 straipsnio b punkto i papunktis. Žemės ūkio valdų modernizavimas	17 straipsnio 1 dalies a punktas
20 straipsnio b punkto ii papunktis. Ekonominės miškų vertės didinimas	21 straipsnio 1 dalies d punktas
20 straipsnio b punkto iii papunktis. Žemės ūkio ir miškų ūkio produktų vertės didinimas	17 straipsnio 1 dalies b punktas 21 straipsnio 1 dalies e punktas
20 straipsnio b punkto iv papunktis. Bendradarbiavimas plėtojant naujus produktus, procesus ir technologijas	35 straipsnis
20 straipsnio b punkto v papunktis. Žemės ūkio ir miškų ūkio infrastruktūra	17 straipsnio 1 dalies c punktas
20 straipsnio b punkto vi papunktis. Atkuriamieji ir prevenciniai veiksmai	18 straipsnis
20 straipsnio c punkto i papunktis. Standartų laikymasis	/
20 straipsnio c punkto ii papunktis. Maisto kokybės schemas	16 straipsnis
20 straipsnio c punkto iii papunktis. Informavimas ir skatinimas	16 straipsnis
20 straipsnio d punkto i papunktis. Pusiau natūrinis ūkininkavimas	19 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktis
20 straipsnio d punkto ii papunktis. Gamintojų grupės	27 straipsnis
36 straipsnio a punkto i papunktis. Išmokos dėl gamtinių kliūčių kalnuotose vietovėse	31 straipsnis
36 straipsnio a punkto ii papunktis. Išmokos vietovėse, kuriose yra gamtinių kliūčių, išskyrus kalnuotas vietoves	31 straipsnis
36 straipsnio a punkto iii papunktis. Natura 2000 ir su Direktyva 2000/60/EB susijusios išmokos	30 straipsnis
36 straipsnio a punkto iv punktas. Agrarinės aplinkosaugos išmokos	28 straipsnis 39 straipsnis
36 straipsnio a punkto v papunktis. Gyvūnų gerovės išmokos	33 straipsnis
36 straipsnio b punkto i papunktis. Miško įveisimas žemės ūkio paskirties žemėje pirmą kartą	21 straipsnio 1 dalies a punktas
36 straipsnio b punkto ii papunktis. Agrarinės miškininkystės sistemų sukūrimas pirmą kartą	21 straipsnio 1 dalies b punktas

Reglamentas (EB) Nr. 1698/2005	Reglamentas (ES) Nr. 1305/2013
36 straipsnio b punkto iii papunktis. Miško įveisimas ne žemės ūkio paskirties žemėje pirmą kartą	21 straipsnio 1 dalies a punktas
36 straipsnio b punkto iv papunktis. Natura 2000 išmokos	30 straipsnis
36 straipsnio b punkto v papunktis. Miškų aplinkosaugos išmokos	34 straipsnis
36 straipsnio b punkto vi papunktis. Miškininkystės potencialo atkūrimas ir prevencinių priemonių įdiegimas	21 straipsnio 1 dalies c punktas
36 straipsnio b punkto vii papunktis. Ne pelno investicijos	21 straipsnio 1 dalies d punktas
Priemonės pagal Reglamentą (EB) Nr. 718/2007	Priemonės pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013
171 straipsnio 2 dalies a punktas. Investicijos į žemės ūkio valdas, siekiant jas pertvarkyti ir suderinti su Bendrijos standartais	1 straipsnio 7 dalies a punktas
171 straipsnio 2 dalies c punktas. Investicijos į žemės ūkio ir žuvininkystės produktų perdirbimą bei rinkodarą siekiant pertvarkyti tokią veiklą ir suderinti su Bendrijos standartais	17 straipsnio 1 dalies b punktas

II PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 priedai iš dalies keičiami taip:

1) I priede po eilutės, susijusios su „Specialiąja parama“, įterpiamas ši eilutė:

„Perskirstymo išmoka III antraštinės dalies 5a skyrius ir V antraštinės dalies 2a Atsietoji išmoka“
skyrius

2) II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) A punktas, „Aplinka“ pakeičiamas taip:

„1	1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyva 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 103, 1979 4 25, p. 1)	3 straipsnio 1 dalis ir 3 straipsnio 2 dalies b punktas, 4 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys, 5 straipsnio a, b ir d punktai
2	—	—
3	1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 86/278/EEB dėl aplinkos, ypač dirvožemio, apsaugos naudojant žemės ūkyje nuotėkų dumblą (OL L 181, 1986 7 4, p. 6)	3 straipsnis
4	1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (OL L 375, 1991 12 31, p. 1)	4 ir 5 straipsniai
5	1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7)	6 straipsnis ir 13 straipsnio 1 dalies a punktas;

b) B punkto „Visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikata“ 9 eilutė pakeičiama taip:

„9	2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantį Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1)	55 straipsnio pirmas ir antras sakiniai“.
----	---	---

3) III priede įrašas „Vandens apsauga ir vandentvarka“ pakeičiamas taip:

„Vandens apsauga ir vandentvarka:	— Apsaugos juostų išilgai vandentakių įrengimas ⁽¹⁾
Apsaugoti vandenį nuo taršos ir nuotėkio ir tvarkyti vandens naudojimą	— Tais atvejais, kai norint naudoti vandenį laistymui reikia gauti leidimą – leidimų išdavimo tvarkos laikymasis

Gruntinio vandens apsauga nuo taršos: tiesioginio nuotėkų išleidimo į gruntinį vandenį draudimas ir priemonės, kuriomis užkertamas kelias netiesioginei gruntinio vandens taršai, kai ant žemės patenka ir per dirvožemį persisunkia pavojingos medžiagos, išvardytos Direktyvos 80/68/EEB priede jos galiojimo dieną, kiek tai susiję su žemės ūkio veikla

⁽¹⁾ Pastaba. Geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės apsaugos juostose pažeidžiamose zonose, nustatytose pagal Direktyvos 91/676/EEB 3 straipsnio 2 dalį, ir už jų ribų turi būti laikomasi bent reikalavimų, susijusių su netoli vandens šaltinių esančių dirvų tręšimo sąlygomis, kaip nurodyta Direktyvos 91/676/EEB II priedo A4 dalyje, kurie turi būti taikomi pagal valstybių narių veiksmų programas, sudarytas pagal Direktyvos 91/676/EEB 5 straipsnio 4 dalį.“

4) VIII priede pateiktos lentelės 2014 metų skiltis pakeičiama taip:

„1 lentelė

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2014 m.
Belgija	544 047
Danija	926 075
Vokietija	5 178 178
Graikija	2 047 187
Ispanija	4 833 647
Prancūzija	7 586 341
Airija	1 216 547
Italija	3 953 394
Liuksemburgas	33 662
Nyderlandai	793 319
Austrija	693 716
Portugalija	557 667
Suomija	523 247
Švedija	696 487
Jungtinė Karalystė	3 548 576

2 lentelė (*)

(tūkst. EUR)

Bulgarija	642 103
Čekija	875 305
Estija	110 018
Kipras	51 344
Latvija	168 886
Lietuva	393 226
Vengrija	1 272 786
Malta	5 240
Lenkija	2 970 020
Rumunija	1 428 531
Slovėnija	138 980
Slovakija	377 419
Kroatija	113 908

(*) Viršutinės ribos apskaičiuotos atsižvelgiant į 121 straipsnyje numatytą išmokų didinimo tvarkaraštį.“

5) Po VIII priedo įterpiami šie priedai:

„VIIIa priedas

Sumos, atsirandančios taikant 136b straipsnį 2014 m.

Vokietija: 42 600 000 EUR

Švedija: 9 000 000 EUR

VIIIb priedas

Vidutinis žemės ūkio valdos dydis, taikytinas pagal 72a straipsnio 4 dalį ir 125a straipsnio 3 dalį

Valstybė narė	Vidutinis žemės ūkio valdos dydis (hektarais)
Belgija	29
Bulgarija	6
Čekija	89
Danija	60
Vokietija	46
Estija	39
Airija	32
Graikija	5
Ispanija	24
Prancūzija	52
Kroatija	5,9
Italija	8
Kipras	4
Latvija	16
Lietuva	12
Liuksemburgas	57
Vengrija	7
Malta	1
Nyderlandai	25
Austrija	19
Lenkija	6
Portugalija	13
Rumunija	3
Slovėnija	6
Slovakija	28
Suomija	34
Švedija	43
Jungtinė Karalystė	54

VIIIc priedas

Nacionalinės viršutinės ribos, nurodytos 72a straipsnio 3 dalyje ir 125a straipsnio 3 dalyje

(tūkst. EUR)

Belgija	505 266
Bulgarija	796 292
Čekija	872 809
Danija	880 384
Vokietija	5 018 395
Estija	169 366
Airija	1 211 066
Graikija	1 931 177
Ispanija	4 893 433
Prancūzija	7 437 200
Kroatija	265 785
Italija	3 704 337
Kipras	48 643
Latvija	302 754
Lietuva	517 028
Liuksemburgas	33 432
Vengrija	1 269 158
Malta	4 690
Nyderlandai	732 370
Austrija	691 738
Lenkija	3 061 518
Portugalija	599 355
Rumunija	1 903 195
Slovėnija	134 278
Slovakija	394 385
Suomija	524 631
Švedija	699 768
Jungtinė Karalystė	3 591 683

VIII priedas

Bulgarijai ir Rumunijai nustatytos sumos, nurodytos 125a straipsnio 1 dalyje

Bulgarija	789 365 000 EUR
Rumunija	1 753 000 000 EUR*

6) XVIIa priedas pakeičiamas taip:

„XVIIa priedas

Pereinamojo laikotarpio nacionalinė parama Kipre

Sektorius	(EUR)	
	2013 m.	2014 m.
Javai (išskyrus kietuosius kviečius)	141 439	113 151
Kietieji kviečiai	905 191	724 153
Pienas ir pieno produktai	3 419 585	2 735 668
Beef	4 608 945	3 687 156
Avys ir ožkos	10 572 527	8 458 022
Kiaulių sektorius	170 788	136 630
Naminiai paukščiai ir kiaušiniai	71 399	57 119
Vynas	269 250	215 400
Alyvuogių aliejus	3 949 554	3 159 643
Valgomosios vynuogės	66 181	52 945
Razinos	129 404	103 523
Perdirbti pomidorai	7 341	5 873
Bananai	4 285 696	3 428 556
Tabakas	1 027 775	822 220
Lapuočių vaisiai, įskaitant kaulavaisius	173 390	138 712
Iš viso	29 798 462	23 838 770*